

# NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21

Utgitt 4 juni

1936

**Skriv** frå Landbruksdepartementet.

22 mai.

I medhald av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kongeleg resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 22 mai 1936 fastsett sovore fiske-reglar for Ulvatn m. v. i Manger og Sæbø herad, Hordaland fylke:

1. I Ulvatn og i elvi millom vatnet og Bogetjørni er alt fiske forbode heile året frå fredag kl. 18 til måndag kl. 18.

2. Brot mot desse fyresegner vert straffa.

3. Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

Frå same tid held Landbruksdepartementets fyresegner av 9 juli 1929 upp å gjelda.

**Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

22 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 30 januar 1936 vedtatte regulering av arealet mellem bygrensen, Kampens parks søndre og vestre grenselinje, Økernveien, Kjøllberggaten, Havegaten, Sørligaten, Jens Bjelkes gate, Sars gate, Helgesens gates forlengelse, Trondhjemsveien inkl. kryss Dælenenggaten og nordre grenselinje av matr.nr. 109 Trondhjemsveien (Tøienområdet) i Oslo, dog med undtagelse av byggelinjene i de to kvartaler mellem Monrads gate, Havegaten, Sørligatens forlengelse, Kjøllberggaten forlengelse og Tøienparken, og videre med undtagelse av den gate som skjærer bygrensen på to steder mellem Frydenbergveien og Økernveien, samt de 4 bygninger som er planlagt opført ved denne gate.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av bystyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekter for bebyggelsen, dog med et par forandringer.

Vedtektene skal lyde så:

§ 1. De under efternevnte § 8 beskrevne arealer forbeholdes det offentlige for egen bebyggelse.

På de øvrige tomter må med den i § 6 nevnte undtagelse kun opføres sammenhengende beboelseshus. På disse tomter

22 mai. tillates således ikke anlagt bedrifter og oplag av den i bygningslovens § 63, post 1, omhandlede ort. Heller ikke tillates andre industrielle anlegg som efter reguleringsrådets skjønn er generende for omgivelsene.

§ 2. Bebyggelsen skal legges i de på reguleringsplan godkjent av reguleringsrådet 3 mai 1934 viste indre og ytre byggelinjer. For de indre linjer kan dog tillates en avvikelse svarende til 10 % av bygningens dybde under forutsetning av at avvikelsen omfatter hele vedkommende blokk. Fasadenes fluktlinje skal være gjennomgående innen hvert kompleks.

§ 3. Bygningene skal opføres til det antall etasjer og til den høide for gesimsen (fasadeveggenes øvre avslutning) som er anført på reguleringsplanen. Hvis høiden ikke finnes anført på planen, skal den i bygningsloven fastsatte største gesimshøide gjennomføres.

Over denne tillates ikke innredet rum til varig opphold for mennesker.

§ 4. Gesims- og mønehøide skal for samtlige bygninger gjøres gjennomgående, eller hvor nivåforholdene hindrer dette, gis jevn avtrapning i forhold til terrengets (tilstøtende gates) stigning.

§ 5. Bygningene skal på alle frittliggende sider ha fasademessig utstyr.

Innen hvert kvartal skal de forskjellige bygningers ytre være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i nogenlunde ensartede materialer og farve samt med lik takform og takfall og harmoniserende arkitektur.

§ 6. Foruten beboelseshus kan der med reguleringsrådets og bygningsrådets approbasjon og forsåvidt gårdsplassens størrelse efter loven tillater det også opføres uthus eller garasje, anlagt enten i det indre av de lukkede kvartaler, eller i de åpne kvartaler hvor dette er avmerket på planen. Uthusets høide må ikke være over 1 etasje.

Uthuset må ikke benyttes til beboelse.

§ 7. Mot gatene skal forhavene innhegnes med åpne «parkgjerder» ikke over 0,50 m høie. De mot gate åpne arealer mellom eller rundt de enkelte bygninger skal være underkastet de samme bestemmelser som er fastsatt for forhaver i bygningslovens § 149 med vedtekter.

§ 8. Eiendommene mellom Monrads gate, Sofienberggaten, Sars gate, Jens Bjelkes gate og Tøiengaten (Tøien botaniske have) forbeholdes offentlig bebyggelse og/eller anlegg.

§ 9. Disse vedtekter ophever ikke mulige private servitutter av strengere innhold.

§ 10. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet eller, 22 mai.  
hvor loven krever det, bygningsrådet under iakttagelse av  
bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygnings-  
vedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner  
taler derfor.

**Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

23 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar  
1924 stadfestes den av Asker herredstyre, Akershus fylke,  
i møte 6 april 1936 vedtatte regulering av Øvre Nes,  
g.n.r. 39 b.n.r. 3 i Asker.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av herredstyret  
i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte  
vedtekter for bebyggelse av eiendommen,  
dog med en del tilføielser.

Vedtektene skal lyde så:

1. Bygningsloven og de i Asker gjeldende almindelige be-  
stemmelser for utparsellering, tomtesalg og bebyggelse skal  
gjelde for ovennevnte utparselleringsområde, dog med så-  
danne endringer i veioparbeidelse m. v. som nedenfor anført.

2. *Alle veier* undtagen stikkveier til enkelte tomter  
og gangstier reguleres i 5 m eff. bredde med maks. stigning  
1 : 15 — dog med 1 : 10 hvor dette er påkrevet — som inntegnet  
på reguleringsplanen — og minste radius 50 m. I tillegg til  
de effektive veibredder kommer banketter, skråninger og de  
grøfter som er nødvendige for oparbeidelsen. Veilovens gjerde-  
avstand må følges. Veiene og broen over Neselven gis sådan  
utførelse og utstyr som fylkesveikontoret til enhver tid for-  
langer for offentlige veier; tegninger og statiske beregninger  
for broen må fremlegges; bygningsrådet kan kreve broen  
anlagt, såsnart der selges av tomtene fra 14 til 62, og fra 81  
til 92. Til gangstier reserveres grunn i minst 2,5 m bredde  
mellem gjerdene. Stikkveier oparbeides i minst 2,5 m effektiv  
bredde.

3. *Midlertidig tillates følgende veier oparbeidet i følgende  
bredder:*

Veiene nr. I og VIII tillates oparbeidet midlertidig i 4 m  
eff. bredde og med maks. stigning 1 : 10 og veiene nr. V, VI,  
VII, IX i 3 m eff. bredde og maks. stigning 1 : 10 og med  
møteplass efter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

All oparbeidelse av veier må skje efter på forhånd av  
kommuneingeniøren godtatte profiler. Ved oparbeidelsen av  
veier skal kommuneingeniøren varsles:

a) Når arbeidet skal påbegynnes.

b) » planering er ferdig.

- 23 mai. c) Når kultlaget er lagt ferdig.  
 d) » veien er ferdig til godkjennelse.

Materialer som anvendes til veianlegg må være godkjente av kommuneingeniøren.

Veikryss, avkjørsler, stikkrenner og drenering, sluk og møteplasser samt gliderekkverk anordnes etter kommuneingeniørens nærmere bestemmelse. Oparbeides veier uten å være behørig anmeldt til kommuneingeniøren, som ovenfor bestemt, blir disse veier ikke godkjente som lovlig adkomstvei til bebyggelse. Inntil oparbeidelse i full regulert bredde er utført overtas veienes vedlikehold av grunneieren — (grunneierne).

4. Ingen tomt kan tillates bebygget før veier til og langs tomten er oparbeidet i overensstemmelse med reglene for den ovenfor nevnte veioparbeidelse. Blir ikke de midlertidig oparbeidede veier etter bygningsrådets skjønn tilfredsstillende vedlikeholdt, kan videre bebyggelse av tomtene nektes. Når halvparten av tomtene er solgt, eller når halvparten av de til en vei liggende tomtar er solgt, kan veiene — resp. veien — forlanges oparbeidet i sin helhet etter reglene for midlertidig oparbeidede veier, enn videre kan bygningsrådet forlange enkelte veier oparbeidet i sin hele lengde, før salg langs vedkommende vei finner sted. Ved eventuell regulering av nabo-eiendommer må grunneieren — (grunneierne) — finne sig i at feltets veier tilknyttes annen ny regulering. Oparbeidede veier skal utlegges til almindelig benyttelse.

5. *Stikkveienes og stienes vedlikehold* er kommunen uvedkommende. De øvrige veiars vedlikehold overtas av kommunen først når de er oparbeidet i full regulert bredde og er blitt godkjente, og ved kommunalt vedlikeholdte veier er satt direkte i forbindelse med kommunens øvrige, offentlig vedlikeholdte veinett. Stikkveienes vedlikehold påhviler de parseller som bruker vedkommende vei som adkomst til eiendommen. For gangstiars vedkommende er samtlige parselleiere innen utparselleringsområdet forpliktet til å holde disse i pyntelig stand i fellesskap. Parselleierne på begge sider av veiene er forpliktet til å refundere forholdsmessig kommunens utgifter om denne foretar utvidelsen til full regulert bredde, samt forpliktet til gratis og uten erstatning av noen art å avstå den grunn kommunen måtte trenge for denne utvidelse. Bestemmelse herom tas inn i salgsdokumentene.

Kommunen har ikke adgang til å foreta utvidelse av veien medmindre det etter bygningsrådets skjønn, av regulering og/eller trafikkmessige hensyn, er påkrevet og da først når grunneierne etter påbud ikke selv utfører utvidelsen på forskriftsmessig måte.

6. De på reguleringskartet inntegnede strandarealer, 23 mai.  
grunnanlegg og plasser — deriblandt søppelplassen — skal utlegges til *anpartmessig felleseiendom*, således at hver enkelt selvstendig byggetomt i utparselleringsområdet skal være like stor deleier; de enkelte byggetomters andel i fellesarealene skal ikke kunne fraskilles tomtene eller selges særskilt; efterhvert som parseller selges skal disse ha adgang til straks å utnytte parsellens rett til fellesarealene; såfremt der dannes velforening for utparselleringsområdet, med obligatorisk medlemsplikt for hver enkelt tomteeier, skal velforeningen forvalte fellesarealene, som overdrages til odel og eiendom for samtlige de som — til enhver tid — er eiere av byggetomter av utparselleringsområdet, senest når halvdelen av feltets samtlige byggetomter er solgte. Oparbeidelse og vedlikehold av de i dette punkt nevnte anlegg er selgeren uvedkommende. Inntil grunnanleggene overlates parsellkjøperne, som foran betinget, er dog grunneieren forpliktet til å holde disse fellesarealer i hevd.

Den på reguleringskartet anviste søppelplass må av parsellkjøperne holdes i pyntelig og sanitær stand efter helserådets bestemmelser.

7. Asker kommune skal ha uhindret adgang til anlegg, inspeksjon og reparasjon av vann-, kloakk-, telefon- og elektriske ledninger mot å erstatte den forvoldte skade.

8. *Kloakkanlegg* blir å godkjenne av Asker bygningsråd og helserådet likesom helserådet kan påby anlegg eller tilknytning til sådant hvor det kan befryktes at kloakkvannet ved sig eller tilsig kan genere brønn eller naboeiendom eller for øvrig må anses for sanitært uheldig.

9. *Innhegning mot regulert vei* skal kun finne sted efter Asker ingeniørvesens påvisning og må anordnes så vidt mulig ensartet for de forskjellige veiavsnitt.

10. *Bebyggelsen:*

A. All bebyggelse skal være åpen, og villamessig, med våningshuser ikke over 2 fulle etasjer; på dertil egnede tomter skal det dog, hvis Asker bygningsråd samtykker deri, være adgang til å anordne opholdsrum eller arbeidsrum i underetasjen innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige vedtekter for Asker.

Kun for større murbygg kan Asker herhenhørende myndigheter, i rent særlige tilfelle, tillate bebyggelse i inntil 3 etasjer, efter bygningsrådets bestemmelse.

B. Med undtagelse av de nedenfor under D. omhandlede tomter kan der opføres bare 1 våningshus samt uthus og garasje på hver tomt. Det skal dog være tillatt å anordne uthuset som sidebygning med bolig for tjener

23 mai. eller chauffør, likesom der i uthuset kan anordnes lokale for stille håndverksbedrift.

Uthus (eventuelt sidebygninger) og garasjer må legges i sådant forhold til våningshusene, som reguleringsvesenet for hvert enkelt tilfelle bestemmer.

C. Våningshuset legges i sådant forhold til de regulerte veier, som bygningsrådet bestemmer og må for øvrig ha en avstand av minst 4 meter fra nabogrense; hvis bindingsverk minst 5 meter. Med undtagelse av våningshusene må driftsbebyggelsen for de i punkt D—b nevnte virksomheter og bedrifter ikke legges nærmere midten av regulerte veier enn 15 meter eller nærmere nabogrense enn 10 meter.

D. Selgeren forbeholder sig — med bygningsrådets samtykke — rett til å meddele tillatelse til:

a. at der på dertil egnede parseller drives forretningsvirksomhet, kafé eller pensjonat og opføres den for bedriften hensiktsmessige driftsbebyggelse innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige vedtekter for Asker.

b. at der på dertil egnede og tilstrekkelig store parseller drives småbruksvirksomhet eller gartneribedrift som næring, og opføres den for bedriften hensiktsmessige bebyggelse; til utøvelse av denslags næringer kan flere mindre parseller slås sammen og skylddeles som én parsell, når de sammenlagt danner et velarrondert stykke.

11. De foran fastsatte bestemmelser eller reguleringsplanen med de på denne inntegnede veier og tomtedeler kan ikke forandres eller fravikes uten Asker bygningsråds samtykke.

Eierne av tomteområdet er heller ikke berettiget til å etablere forhold, som står i strid med foranstående vedtekter, hverken gjennom salgskontrakter, hjemmelsdokumenter eller lignende.

23 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Hvaler herred, Østfold fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Hvaler herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke drives av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående an-

tallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

23 mai.

Køyring med motorvogn Korsvingen—Borgund kyrkje, Sogn og Fjordane fylke.

I samhøve med lov frå 26 februar 1926 um motorvogn § 19, andre leden, vert hermed fastsett:

«Dei avgrensingsfyresegner som vart fastsette med skriv dagsett 11 juni 1928 frå Arbeidsdepartementet for motorvognkøyring på hovudvegstrekingi Korsvingen—Borgund kyrkje held upp å gjelda.

**Reglement for fredning av brisling og småsild m. v.** 25 mai.

Fastsett av Handelsdepartementet 25 mai 1936 med hjemmel i lov av 24 juni 1931 nr. 14 og tilleggslov av 7 juni 1935 nr. 11, jfr. kongelig resolusjon av 15 mai 1936.

*Om fangst og anvendelse av brisling, småsild og blanding.*

§ 1. Det er forbudt å opta av sjøen, omsette eller anvende sildefangster som inneholder — eller antas å inneholde — vesentlige mengder av sild under ett år, eller brislingfangster som inneholder mindre enn 60 procent brisling av total lengde 9 centimeter eller derover, regnet efter rummål.

Hvad her er bestemt om silde- og brislingfangster, gjelder også for fangster som består av sild og brisling i blanding.

Disse forbud gjelder ikke brisling som anvendes til agn, eller sild som anvendes til menneskeføde eller agn.

§ 2. Det er forbudt å nedlegge hermetisk brisling under 9 centimeters totallengde.

§ 3. Ifølge lovens § 4, første ledd, er hermetisk nedlegging av brisling forbudt i tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai. Ifølge samme lovsted kan Kongen, eller den han overdrar det til, forlenge dette forbud utover 31 mai forsåvidt organisasjoner av fiskere og hermetikkfabrikker er blitt enige om forlengelsen. I henhold til kongelig resolusjon av 15 mai 1936 er denne myndighet av Handelsdepartementet inntil videre overdratt til fiskeridirektøren.

Fiskernes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner plikter av denne grunn å holde fiskeridirektøren underrettet om

25 mai. eventuelle avtaler mellom dem om tidspunktet for den hermetiske nedleggings begynnelse. Hvis forbudet mot hermetisk nedlegging blir forlenget utover 31 mai, skal der herom gis rimelig varsel i den utstrekning dette overhodet er mulig.

Forbudet blir å kunngjøre av fiskeridirektøren. Fiskernes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner skal straks varsles.

§ 4. Brisling som er fanget tidligere enn 3 døgn før den hermetiske nedlegging lovlig kan begynne, må ikke optas til hermetisk nedlegging, eller omsettes eller brukes i dette øiemed.

Fiskeridirektøren sørger for opsyn med at bestemmelsen om fiskets begynnelse overholdes, enten ved lensmannen eller ved særskilte kontrollører. Opsynet plikter å undersøke hvilke steng der eventuelt måtte være satt i distriktet før kl. 24 natt til tredje døgn før nedleggingens begynnelse, og kontrollere at disse steng blir sluppet, eller ialfall ikke optatt til hermetisk nedlegging eller eksport (lovens § 5).

Opsynet må spesielt påse at påbudet om slipping ikke omgås, det være sig ved omkast av brislingen i det samme den er sluppet fri, ved flytning av stenget, ved fornyet stenging av annet notlag, eller på annen måte. Steng må ikke settes på samme sted før minst 6 timer etter utslippingen.

§ 5. I henhold til lovens § 4, tredje ledd, (jfr. kongelig resolusjon av 15 mai 1936), bestemmes:

- I. Hvis det ved brislingsteng viser sig enten
  - a. at fangsten inneholder mer enn 40 procent brisling under 9 centimeter totallengde, eller
  - b. at brislingen ikke har den minste gjennomsnittlige fettgehalt som er fastsatt for sesongen,

skal fisken straks slippes fri. Dessuten plikter notbasen straks å underrette fiskeridirektøren, med opplysninger om hvor og når stenget er gjort, stengets størrelse, analyse-bevis for fettgehalten, opgave over fiskens størrelse, prøve av fisken m. v.

Lignende meldeplikt påligger også opsynet, fiskernes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner, Hermetikkindustriens laboratorium og Fiskeriforsøksstasjonen, — i den utstrekning fiskeridirektøren bestemmer.

- II. Når melding efter post I. er innkommet til fiskeridirektøren, har direktøren snarest mulig å undersøke om de under post I. a. eller b. nevnte betingelser for å forby fangst av brisling gjennomsnittlig foreligger for et bestemt avgrenset fjordområde.

Viser undersøkelsene at så er tilfelle, skal fiskeridirektøren for dette område forby fangst av brisling —

eller optak av allerede fanget brisling — til hermetisk 25 mai. nedlegging.

Forinnen forbudet utferdiges, bør uttalelser fra fisker-nes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner (eller fra disses tillitsmenn) innhentes, forsåvidt de ikke allerede foreligger i henhold til siste ledd i post I.

III. Fiskeridirektørens beslutning om sådant forbud som i post II. nevnt, blir straks å kunngjøre. De interesserte organisasjoner og distriktets lensmann (lensmenn) varsles. Kunngjørelsen må inneholde tydelig angivelse av grensen for det forbudte område, ved overett-méd og lignende, så at tvil og usikkerhet kan undgås.

IV. Fiskeridirektøren gir regler for kontrollen med at forbudet overholdes.

Han kan videre bestemme at brislingen skal slippes fri.

V. Forbudet blir av fiskeridirektøren å o p h e v e forsåvidt det ved senere undersøkelser skulde vise sig at ikke be-tingelsene etter post I. a. eller b. lenger foreligger. Kunn-gjørelse blir å foreta på samme måte som nevnt under post III., og så betimelig, at der blir gitt minst 48 timers frist før fisket kan begynne.

Opheves forbudet, blir der ved opsyn å føre kontroll med at steng som måtte være gjort før fisket lovlig kan begynne, blir sluppet, eller i allfall ikke blir optatt til hermetisk nedlegging eller eksport.

For øvrig gjelder samme bestemmelser som foreskrevet i siste ledd av § 4.

§ 6. Foruten i den i lovens § 4, første ledd, nevnte tid må brisling fra fremmed farvann av kvalitetshensyn ikke anvendes til hermetisk nedlegging i årets to siste måneder.

#### *Om undersøkelse før optak av noten.*

§ 7. All brisling- og småsildfangst er underkastet det ansvar som de fastsatte fredningsbestemmelser pålegger. Steng hvor brislingen tydelig er undermåls, må slippes straks. Hvor der kan være tvil om fangstens lovlighet, må der tas en prøve. Tvilspørsmålet avgjøres under notbasens ansvar; han påser at slipping straks blir foretatt hvis prøven viser at stenget er undermåls. Hvis brislingen skal selges som agn, må den være optatt innen 3 døgn, for kontrollens skyld.

Som p r ø v e regnes, både for brisling og sild, en 5-liters stikk p r ø v e, tatt samfengt av noten, å være tilstrekkelig.

Et kontrollert, cylindrisk 5-litermål må derfor has for hånden, og dette mål må, hvor det gjelder brisling eller blan-ding, være forsynt med et justert merke ved 3-liters grensen.

25 mai. Prøven uttas, enten det gjelder sild, brisling eller blanding, på følgende måte:

1) I almindelighet gjøres orkast på almindelig måte, og av orkastet tas med småmasket håv en slump på minst 20 liter av fangsten som stikkprøve, altså på slump og helt samfengt.

2) Håven tømmes så over 5-litermålet, som blir anbragt i en større stamp eller et lignende kar. 5-literen løftes op, og så meget av innholdet strykes av at brislingen og/eller silden i målet ligger i høide med målets overkant.

Fangstens lovlighet avgjøres derefter på følgende måte i hvert av de 3 tilfelle:

1. Brisling.

a) Brislingen sorteres efter skjønn og i tvilstilfelle med lengdemål, som alltid må has for hånden, i:

1) brisling under 9 cm og

2) brisling av 9 cm's totallengde og over.

De få sild som kan forekomme selv i «rene» brislingfangster, blir under sorteringen å regne for brisling. De sild som måtte sees før målingen foretas, blir dog å fjerne.

b) Efter sorteringen styrtes den større brisling igjen op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-litermål. Hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til eller over målelinjen for 3 liter, er fangsten lovlig, hvis ikke er den ulovlig.

2. a) Blanding (brisling og småsild).

Blanding sorteres efter målingen i sild og brisling. Efter sorteringen styrtes den utsorterte sild op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-litermål. Hvis silden, liggende jevnt i målet, ikke når op til målelinjen, eller den står like i høide med denne, kan fangsten ikke anvendes som gjødsel, som dyrefor eller til fremstilling av olje eller mel.

b) Blandingsfangster som ifølge ovenstående undersøkelse ikke inneholder ulovlige mengder brisling, må videre undersøkes for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet, og så meget strykes av at innholdet står i høide med målets overkant. Innholdet telles, og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3).

25 mai.

## 3. Småsild.

Innholdet av 5-litermålet, fylt på ovenfor nevnte måte, telles, og fangsten anses for å inneholde vesentlige mengder av småsild under 1 år (er altså ulovlig å benytte for utvinning av olje og mel) når stikkprøven inneholder mere enn 500 individer.

Det påhviler politiet (lensmannen) å føre kontroll med omsetningen av brisling- og småsildfangster, hvor og når dette måtte finnes påkrevet. Kontrollen utføres fortrinsvis i forbindelse med andre forretninger.

*Om kontrollen ved fabrikkene.*

## § 8.

## I. Kontroll med råstoffet.

Når råstofflast kommer til bestemmelsesstedet, skal der av mottageren (hermetikkfabrikken, råstoffkompaniet eller sildoljefabrikken) alltid uttas kontrollprøve av den. Hvis lasten inneholder partier råstoff fra flere optak, blir dette å melde ved ankomsten. Kontrollprøve blir da å ta for hvert enkelt parti, og partiene må derfor holdes fra hverandre under transporten. Hvis lovligheten av ett eller flere partier er tvilsom, skal prøven tas før partiet losses.

For uttagningen av kontrollprøven benyttes et kontrollert cylinderformet 5-litermål, som, hvor det gjelder brisling eller blanding, må være forsynt med justerte merker ved 3 liter, 2,75 liter og 3,75 liter.

Da alle prøver er stikkprøver og aldri kan gi et absolutt sant bilde av fangsten, må der ved den offentlige kontroll være en margin for feil, innenfor hvilken ansvar ikke kan gjøres gjeldende overfor leverandøren (notbasen). Denne margin er ved kontrollen av brisling og blandingsprøver satt til 5 pct. I stedet for 60 pct., som blev fordret henholdsvis av måls brisling og sild i brisling- og blandingsprøver ved noten, kan man ved kontrollen godta varen når de tilsvarende målinger gir 55 pct., hvorfor også målekaret som brukes ved kontrollen må ha en merkestrek ved 2,75 liter.

Da det er brislingens størrelse ved låsen som må legges til grunn for minstemålsbestemmelsene, og brislingen under dødsstivheten krymper inntil 2 mm, bør ved fabrikkene dette tas i betraktning ved målingen av stiv, fast fisk. Er brislingen igjen blitt bløt, vil krympingen gå tilbake, så dette hensyn ikke behøver å tas.

Ved kontrollundersøkelsen av lovligheten for småsildens vedkommende spiller også svinn under transporten inn, hvorfor man har funnet at ansvar ikke kan gjøres gjeldende med

25 mai. mindre prøven ved kontrollen inneholder mere enn 550 individer, og råstoffet kan derfor anvendes når antallet faller under denne grense.

Fremgangsmåten ved kontrollen blir således som følger: Råstoffet styrtes over 5-litermålet, således som nevnt ved prøvetagningen ved noten, det overflødige fjernes så man har «strykmål».

1. For brislingen sorteres så i måls og undermåls brisling. Etter sorteringen fylles den første i 5-literen, og hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til mållinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.

2. a) For blanding sorteres som ved prøven ved noten i brisling og sild. Etter sorteringen fylles silden i 5-literen, og hvis den, liggende jevnt i målet, når til målelinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.

b) På samme måte sorteres blandingslaster som tilføres i den tid hermetisk nedlegging av sild er tillatt, men nedlegging av brisling er forbudt. Etter sorteringen styrtes silden op i 5-litermålet, og hvis den, liggende jevnt, ikke når op til målelinjen for 3,75 liter eller står like i høide med den, kan lasten ikke benyttes for hermetisk nedlegging.

c) Alle blandingsfangster som ved kontrollen viser sig ikke å inneholde ulovlige mengder brisling, må videre kontrolleres for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet. Der strykes av, så man får «strykemål», innholdet telles, og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3).

3. For småsild telles innholdet av 5-literen, og hvis der i prøven ikke finnes over 550 individer, kan varen benyttes. Viser kontrollprøven at fangstens lovlighet er tvilsom, kan politiet (lensmannen) anmodes om å komme til stede for bevisets skyld.

Alt råstof som ved fremkomsten til mottageren viser sig ikke å være lovlig, skal, uansett resultatet av prøven ved optagningen, styrtes hvis ikke den offentlige kontrollør bestemmer det anvendt på betryggende måte til fordel for statskassen.

Ved alle hermetikkfabrikker (råstoffkompanier), sildolje- eller sildemelfabrikker, som anvender brisling eller småsild som råstoff, skal i en særskilt protokoll føres fortegnelse over ethvert innkjøpt (ankommet) brisling-

eller småsildparti, med angivelse av datum, leverandør 25 mai. (notbas), fangstkvantum, resultat av kontrollprøven, pris pr. hl. (eller skjepp), fangststed, og for sildoljefabrikkene transporttid. Råstoffprotokollen skal på forlangende være tilgjengelig for den offentlige kontrollmyndighet.

Utdrag av fortegnelsen skal i den utstrekning som til enhver tid fordres, tilstilles Fiskeridirektoratet ved utgangen av hver måned (for sildoljefabrikker) eller kvartal (for hermetikkfabrikker m. v.).

## II. Kontroll med nedleggingen.

I den tid hermetisk nedlegging av brisling er forbudt, men hermetisk nedlegging av småsild tillatt, er det forbudt å utsortere og nedlegge for sig den brisling som forekommer i blanding med sild. (Hermetisk nedlegging av brisling er ifølge loven forbudt fra og med 1 januar til og med 31 mai, av småsild fra og med 1 februar til og med 30 april). Særlig i denne tid blir derfor kontroll av blandingsprøver nødvendig (se § 8, I, 2b). Det må i denne tid påses at brisling i det hele ikke blir tilført fabrikkene, med undtagelse av den brisling som forekommer i blandingsprøver som kan antas å være lovlige innen forbudets ramme.

Som følge av at hermetisk nedlegging av brisling under 9 centimeters totallengde er forbudt (§ 2), blir overholdelsen av dette forbud å kontrollere under nedleggingen og/eller på den ferdige vare.

Forbud mot hermetisk nedlegging av utenlandsk brisling og/eller småsild blir også underlagt kontrollen (se § 6).

## III. Almindelige bestemmelser vedkommende kontrollen.

De offentlige kontrollører har under varetagelsen av sitt hverv uinnskrenket myndighet til å utføre kontroll i alle fabrikkenes lokaler for råstoff eller ferdige varer. Av de siste kan de fordre åpnet det antall bokser som de finner nødvendig for kontrollen. Eventuell kontroll av ferdig vare foretas i fabrikkene i nærvær av disponent eller formann.

Kontrollen utføres av politiet (lensmannen) eller av særlig beskikkede kontrollører, som for sitt hverv får politimyndighet.

### *Straffebestemmelser.*

§ 9. Overtredelse av dette reglement eller av bestemmelser som er gitt i medhold av reglementet straffes med bøter. Ulovlig fangst eller ulovlig nedlagte produkter (eller

- 25 mai. verdien derav) kan ved dom inndras hos den skyldige, til fordel for statskassen.

*Ikrafttreden og ophevelse.*

§ 10. Dette reglement trer i kraft straks.

Samtidig opheves det av Handelsdepartementet 22 januar 1932 fastsatte «Reglement for undersøkelse av brisling- og småsildfangster m. v.», og likeså de av Handelsdepartementet samme dag fastsatte «Bestemmelser om fredning og hermetisk nedlegging av brisling og småsild».

- 25 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Hamar bystyre i møte 13 mai 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for Hamar.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdsele eller skjemmende for vedkommende strøk.»

- 27 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Søndre Glemmen bygningskommunestyre, Østfold fylke, i møte 11 mai 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for den nevnte bygningskommune.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdsele eller skjemmende for vedkommende strøk.»

- 27 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 16 april 1936 vedtatte reguleringsplan for Ulvøya på betingelse av at innkjørselen fra Vargveien til Ulvøybrua får en 40 meters radius på sydsiden samt på følgende betingelser:

Strandstrekningen merket med mørkegrønt A—B på

reguleringskartet utlegges som friareal (felleseiendom for 27 mai. Ulvøy vel), dog således at samtlige tomteeiere, uansett om de er medlem av Ulvøy vel eller ikke, har fri adgang til dette areal. Arealet er ikke av offentlig karakter. Arealet på begge sider av broen B—C skal ikke bebygges, men blir å utlegge som grønt areal til disposisjon for øyas beboere, dog således at hovedbølets eiere har rett til eventuell bortleie av båtplasser. Den på reguleringskartet inntegnede mørkegrønne lekeplass på øyas sydøstre del utlegges som offentlig park, hvortil alle har adgang. Den såkalte Sydstrand inngår ikke under den ovennevnte stadfestelse.

I henhold til bygningslovens § 3 approberes som gjeldende inntil videre de av herredstyret i samme møte vedtatte vedtekter i tilknytning til denne regulering på betingelse av at vedtektenes § 12 utgår.

Vedtektenes skal lyde så:

1. Veiene må oparbeides efter planen og godkjent lengde- og tverrprofil og for øvrig efter bestemmelsene i bygningslovens §§ 11, 12 og 13, jfr. §§ 14, 15 og 16 i de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

2. Utparselleringen må foregå efter den på planen angitte tomteinndeling. Mot veier måles og skyldsettes tomtene til veienes regulerte midtlinje.

3. Ingen tomt må ha mer enn ett bruksnummer.

4. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 2 fulle etasjer og uthuser ikke over 1 etasje.

5. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg på våningshuset kan i almindelighet tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og ikke opføres i mer enn 1 etasje. Undtatt herfra er samtlige tomter langs østsiden av vei 1879 hvor tilbygg foran byggeflukten ikke tillates.

Våningshusene legges med mønet i den retning som er angitt på bebyggelsesplanen. Denne bestemmelse skal dog ikke hindre at der bygges hus med lave valm- eller telttaker, eller eventuelle betonghus med helt flate tak når det for øvrig ved tegninger av bebyggelsen er godtgjort at denne ikke virker skjjemmende i det strøk hvor den ligger.

På større tomter hvor bebyggelsen ikke vil virke som en sammenhengende rekke er møneretningen fri. På sådanne tomter er der på planen ikke angitt møneretning.

6. Våningshusenes størrelse må ikke overstige en tiendedel av tomtens størrelse. Gesims- og mønehaide må rette sig efter bestemmelsene i § 51 i de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

27 mai. 7. Uthus (eventuelt garasjer), hvis størrelse ikke må overstige 30 m<sup>2</sup>, anordnes således i forhold til våningshuset at der dannes en arkitektonisk enhet.

Uthusene må legges i sådant forhold til de regulerte veier som bebyggelsesplanen viser.

8. På de til handelssteder reserverte parseller nr. 30 og 49 kan opføres våningshus med butikker med tilhørende uthus. Denne bebyggelse må med hensyn til etasjeantall og høide være overensstemmende med den øvrige bebyggelse i strøket.

Heromhandlede eiendom ligger i villastrøk. (Jfr. § 22 i de almindelige bygningsvedtekter for Aker.)

9. Innhegning mot regulert vei utføres som bordstakitt, ikke sprossetakitt.

Netting med hekk eller mur kan også tillates som innhegning mot gate, undtagen langs hovedaksen vei 1877 hvor der kun må benyttes tregjerde.

For øvrig efter bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

10. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

11. Undtagelser fra disse vedtekters punkter 2, 4, 5, 6, 7, 8 og 10 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker optrukne ramme.

27 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Oddernes herredstyre, Vest-Agder fylke, i møte 23 april 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for Oddernes på betingelse av at vedtekten redigeres således:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk.»

28 mai. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en enkelt redaksjonell endring Hamar bystyres beslutning i møte 13 mai 1936 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 22 juni d. å., 28 mai. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Den nye vedtekt skal lyde så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager med nedennevnte undtagelser holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

1 og 17 mai holdes lukket hele dagen.

Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften lukkes kl. 17. De siste seks hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20.

- B. Søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 2.

- A. Utsalgssteder, som forhandler frukt, chokolade, konfekt, konfekturer, tobakk, tobakksartikler og spillkort, skal på hverdager holdes lukket:

1. I tiden fra og med 20 august til og med 19 juni: fra kl. 20 til kl. 8.

2. I tiden fra og med 20 juni til og med 19 august: fra kl. 19 til kl. 8, dog således at på lørdager kan holdes åpent til kl. 20.

3. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften lukkes kl. 17.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket undtagen i tiden fra og med 20 august til og med 19 juni, da der kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20. 1. juledag, nyttårsdag, skjærtorsdag og langfredag, 1. påskedag og 1. pinse- dag holdes dog helt lukket. Likeså jul- og nyttårsaften når disse faller på søndag.

§ 3. Undtatt fra vedtektenes bestemmelser er utsalgs- steder som kun selger baker- og konditorvarer, ost, melk, fløte, mineralvann, chokolade, drops, aviser, tidsskrifter, fri- merker, skrivesaker, brevkort og prospektkort.

Kfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for jul- aftenes vedkommende lov av 14 juli 1897.

§ 4. Utsalgssteder, hvor der selges varer for hvilke der foran er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette sig efter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse. Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når to dager, for hvilke der er fastsatt forskjellige luk- ningstider, faller på hverandre.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kom- met inn før lukningstid.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

29 mai. **Lov om forandring i politilovgivningen**  
 Nr. 1. (lov av 26 mai 1866 m. fl.).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:  
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 14 mai 1936 sålydende:

## I.

I § 2 i lov inneholdende adskillige bestemmelser om politivesenet i Oslo av 26 mai 1866 tilføies som siste ledd:

I vedtekt som nevnt kan det bestemmes at også andre som på offentlig sted søker erhverv ved å tilby tjenester, må ha politiets tillatelse og skal betale avgift til kommune-kassen.

## II.

Bestemmelsen under I gjelder også lovene av 17 juni 1869, 28 mai 1881 og 6 juni 1891 om utvidelse av politivedtektsløven av 26 mai 1866 til å gjelde hele riket.

## III.

Bestemmelser i bestående vedtekter skal, forsåvidt de kunde ha vært vedtatt og stadfestet i medhold av nærværende lov, gjelde som stadfestet i henhold til denne lov.

## IV.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 mai 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

29 mai. **Lov om å utvide kjøpstaden Haldens**  
 Nr. 2. grenser.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:  
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 14 mai 1936 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1936 overgår til kjøpstaden Halden fra Berg herred i Østfold fylke parseller av Rød gård (gnr. 62), av Stangeløkken (gnr. 62) og av Fridheim (gnr. 66) forsåvidt de ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinje:

Med utgangspunkt like nordenfor grensesten nr. 12 (således at den regulerte åpne plass kommer under kjøpstaden) går grensen langs nordsiden av veien til Fridheim, gjennom

gårdsplassen rett frem til Stangeløkkens grense, derfra følges Fridheim og Ole Dahls løkkes grenser til et stengjerde og videre i rett nordvestlig linje til man igjen når fjellfoten, følger så denne nordenom Heimdal frem til hovedveien og langs dennes sydside henimot østre hjørne av uthusene på Rød, derfra i rett linje langs Rødsalléens vestre side til bygrensen.

29 mai.

Nr. 2

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer Justisdepartementet opnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Berg herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Halden skal fra den 1 juli 1936 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha nogen virkning på den odel, som den 30 juni 1936 måtte hvile på jord, som ifølge denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som den 1 juli 1936 er bosatt på de strekninger, som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Halden, skal med hensyn til erhvervelse og bruk av stemmerett i medhold av bykommuneloven anses som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden den tid de har bodd på disse strekninger.

§ 5. De personer som den 1 januar 1936 hadde bopel innen de strekninger, som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Halden, anses fra den 1 juli 1936 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budgettåret 1 juli 1936 til 30 juni 1937 skal foregå ved ligningsmyndighetene i Halden og efter de regler som gjelder for Halden i medhold av skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De personer som den 1 juli 1936 har hjemstavn i Berg skal anses for å ha hjemstavn i Halden, forsåvidt de da har eller — i tilfelle av fravær — senest har hatt fast bopel i det strøk av Berg som blir bestemt å skulle overgå til Halden.

§ 7. De personer som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1935 har drevet håndverk på ovennevnte strekninger, skal ha rett til å fortsette den av dem drevne næring på disse områder.

De næringsdrivende som omhandles i denne paragraf må melde sig for politimesteren i Halden innen 1 september 1936 for å kunne nyte de rettigheter som herved tillegges dem.

29 mai. Vedkommende departement gir de nærmere forskrifter som  
Nr. 2. finnes påkrevet etter nærværende og foregående ledd.

§ 8. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Halden nyter ikke godt av det nedslag i brandkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noget slikt nedslag i tilfelle skal tilstås nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter reglene i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 9. På de strekninger av Berg herred, som omhandles i § 1, skal det, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre trebygninger efter de regler, som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen.

§ 10. Forsåvidt der ikke treffes mindelig overenskomst mellom Halden og Berg kommuner om det økonomiske oppgjør i anledning av byutvidelsen, blir avgjørelse herom å treffe ved skjønn.

Skjønnet skal bestå av tre personer, som bor utenfor de to interesserte kommuner, og hvorav fylkesmannen i Østfold opnevner to og Justisdepartementet én. Den, som Justisdepartementet opnevner, blir skjønnets formann.

Forsåvidt nogen av partene innen 3 — tre — måneder efter avgivelsen av skjønnet forlanger overskjønn, blir dette å avgi av fem utenfor de to interesserte kommuner boende personer, hvorav Halden og Berg formannskaper hver opnevner én, fylkesmannen i Østfold to og Justisdepartementet én. Den, som Justisdepartementet opnevner, blir overskjønnets formann.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for avholdelsen av skjønnet.

Omkostningene, som fastsettes av Justisdepartementet, bæres ved skjønnet av Halden kommune og ved overskjønnet av den part som forlanger overskjønn. Forlanger begge parter overskjønn, deles omkostningene likt mellom dem.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 mai 1936.

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

### Kongelig resolusjon.

29 mai.

Lov av 25 juni 1935 om tillegg til lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 med tilleggslov settes i kraft fra 1 juli 1936.

### Kongelig resolusjon.

29 mai.

I henhold til §§ 4 og 11 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av følgende kommunestyre om helseforskrifter for barberstuer (herrefrisørsalonger) og damefrisørsalonger:

Halden bystyre i møte 5 november 1935.

Gol herredstyre i møte 3 desember 1935.

Glemmen herredstyre i møte 5 desember 1935.

De stadfestede helseforskrifter har følgende ordlyd:

1. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandring av bedrift som alt er i gang.

2. Ethvert lokale (rum) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha en gulvflate av minst 16 m<sup>2</sup>.

3. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rum må ikke opbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre renhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etterhvert. Så vel rene som skitne servietter, frottékluter, kapper og håndklær m. m. må opbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

4. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rum skal foretas minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller og lignende skal hver dag avtørres med en fuktig klut.

5. Lokalene må være godt ventilert, så der til stadighet er frisk luft i dem.

6. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk som skal skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller byller på hendene, må ikke beskjefliges i dame- eller herrefrisørsalong.

7. Ved barbering må der for hver kunde brukes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være renvasket og til stede i et til-

29 mai. strekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottékluter og håndklær skal efter bruken vaskes og kokes og tørres godt på rent luftig sted.

8. Barbervannet må tappes eller heldes i barberskålen (koppen), som renses i kokende vann mellem hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer egen barberkost, kan sådan bare anvendes til opskumning av såpen, og innsåping må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal efter hver kunde grundig rengjøres i kokende vann.

9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensed bomull eller lignende som bare anvendes 1 gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare 1 gang. Pudder må oppbevares i beholder med lokk.

10. Ved klipping må der mellem halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes 1 gang. Kappen skal alltid være ren og fri for hår.

11. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes omigjen.

12. Der skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får rene børster.

13. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepinner for permanentapparater kokes, flamberes, eller rengjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør oppbevares i høie glass fylt med lysoformopløsning.

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til læge eller betjenes med egne redskaper. Redskaper og annet som er brukt til slike kunder må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks efter bruken.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra forskriftene.

16. Plakat om disse forskrifter skal henges eller slås op på et iøynefallende sted i enhver dame- eller herrefrisørsalong. Plakaten bør innrammes under glass.

#### 29 mai. Kongelig resolusjon.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Sem herredstyre, Vestfold fylke, i møte 7 april 1936 om helseforskrifter for leirplasser, sålydende:

For leirplass som leies ut fastsettes følgende forskrifter 29 mai. om orden, renhold m. v.:

§ 1. Leirplass som leies ut kan ikke tas i bruk før helse-rådet har godkjent den. Om en leirplass skal gå inn under disse forskrifter bestemmes av helserådet.

§ 2. Den som leier ut leirplass som nevnt i § 1 er for-pliket til å sørge for at plassen til enhver tid holdes i slik stand, at den tilfredsstiller gjeldende helseforskrifter.

§ 3. Leirplass skal ligge lunt, godt beskyttet mot vind og vær, og helst skråne litt. Der skal være adgang til godt og rikelig drikkevann. Ved tydelig opslag skal der gis an-visning på hvor renvann kan hentes og settes forbud mot forurensning av hvilken som helst art av vanninntaket eller dets nærmeste omgivelser.

§ 4. Det er strengt forbudt på leirplassen å kaste avfall, papir, tomme hermetikkbokser, appelsinskall og lignende. Avfall skal legges på et avsides sted som, før plassen tas i bruk, er anvist til det av helserådet. Utleieren skal sørge for at avfall fjernes — kjøres bort, nedgraves eller brennes — så ofte det viser sig nødvendig for å hindre stank eller andre ulemper.

Benyttes telt skal teltplassen ryddes før vedkommende forlater leirplassen.

§ 5. Vask og skylling av klær, bruksgjenstander og lig-nende kan bare foregå på sted som ved opslag er anvist til det.

§ 6. På leirplassen skal utleieren skaffe privet. Krever helserådet det, skal der være særskilt privet for hvert kjønn. Privetene skal ha størrelse og innredning som helserådet i hvert tilfelle bestemmer. Privetene skal ligge minst 15 m fra leirplassen og offentlig eller privat vei.

Det må nøie påses at der ikke finner tilsig sted fra pri-vetet til leirplassen, opkomme, brønn, bekk eller annet sted som der hentes renvann fra.

Privetene skal ha binger og disse skal være innklædd. Privetenes seter skal ha dobbelt lokk. Det påhviler utleieren å fylle strømidler i sådan mengde i bingene at uttømmelsene holdes tildekket og stank undgås. Bingene skal tømmes når de er  $\frac{3}{4}$  fulle eller oftere om helserådet krever det. Pri-vetene skal holdes forsvarlig rene. Sete og gulv skal vaskes minst 2 ganger ukentlig, og ellers så ofte som helserådet be-stemmer.

Avtrede utenfor privetene er forbudt.

§ 7. Det må ikke på leirplassen foregå noe som i sanitær henseende kan medføre fare eller ulempe for naboene, således heller ikke volde støi eller annen uro om natten.

29 mai. § 8. Brukes en eiendom til stadighet som leirplass uten å være utleid til det, kan helserådet forby bruken, medmindre eieren eller en annen som helserådet godkjenner påtar sig å sørge for, at de pålegg som er omtalt i disse forskrifter blir etterkommet. De pålegg som foran er rettet til enhver bruker av plassen, gjelder også slike leirplasser.

§ 9. Et eksemplar av disse forskrifter skal settes i ramme med glass eller celluloid og være opslått på iønefallende sted på leirplassen.

§ 10. Blir disse forskrifter, tross advarsel, ikke etterkommet, kan helserådet midlertidig nedlegge forbud mot å bruke leirplassen.

§ 11. Helserådet kan i særlige tilfelle fritta fra disse forskrifter.

§ 12. Overtredelse av disse forskrifter, som straks trer i kraft, er straffbare.

#### 29 mai. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av Trondheim bystyre:

1. i møte 19 juli 1935 om et tillegg (punkt 7) — angående barberstuer m. v. — til § 9 i byens almindelige helseforskrifter, stadfestet ved kongelig resolusjon av 3 september 1909, jfr. kongelige resolusjoner av 13 september 1918, 14 februar 1919, 14 juni 1929, 25 september 1931 og 2 februar 1934, dog med en enkelt forandring som er inntatt i vedtaket.
2. i møte 19 desember 1935 om forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat, og om å sløife ordene «fersk fisk» og «fisk» i § 26, punktene 1, 2 og 5 i de almindelige helseforskrifter.

De stadfestede vedtak er sålydende:

Nytt punkt 7 til § 9 i helseforskriftene for Trondheim.

Forskrifter for barberstuer (herrefrisørsalonger) og damefrisalonger.

1. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandring av bedrift som alt er igang.

2. Ethvert lokale (rum) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong skal ha en gulvflate av minst 16 m<sup>2</sup>. Gulvet skal være glatt, vegger og tak vaskbare.

3. Enhver salong skal ha rikelig tilgang på koldt og 29 mai. varmt rinnende vann (eventuelt varmtvannsbeholdere) med egen utslagsvask og håndvask under spring for personalet samt neglebørster.

4. Det er forbudt å benytte lokalene som soverum, like- som all kokning av mat i lokalene er forbudt. Dyr (hunder, katter) må ikke holdes i lokalene.

5. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rum må ikke opbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre renhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort efterhvert. Så vel rene som skitne servietter, frottékluter, kapper og håndklær m. m. må opbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

6. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rum skal foretas minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller og lignende skal hver dag avtørres med fuktig klut.

7. Lokalene må være godt ventilert, så der til stadighet er frisk luft i dem.

8. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren hvit jakke eller frakk som skal skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt å legge kammer i lommene. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller bylder på hendene, må ikke beskjefliges i dame- eller herrefrisørsalong.

9. Ved barbering må der for hver kunde brukes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være renvasket og til stede i et tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottékluter og håndklær skal efter bruken vaskes og kokes og tørres godt på rent luftig sted.

10. Barbervannet må tappes eller heldes i barberskålen (koppen), som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer egen barberkost, må sådanne ikke brukes. Innsåpning må foregå med hånden.

11. Maskinbørste og felles pudderkvast må ikke brukes. Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller lignende som bare anvendes en gang. Pudder må opbevares i beholder med lokk. Alunsten tillates ikke benyttet. Til stansning av blødning anbefales alunstift som kun brukes 1 gang eller rensset bomull og alunpulver.

- 29 mai. 12. Ved klipping må der mellem halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være ren og fri for hår.
13. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes omigjen.
14. Det skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får rene børster.
15. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepinner for permanentapparat kokes, flamberes eller rengjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør opbevares i høie glass fylt med lysoformopløsning. Klemmer — (beskyttere for permanentkrøll) skal være glatte og desinfiseres for hver kunde ved vaskning med lysoformopløsning eller sprit.
16. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall, må enten avvises, henvises til læge eller betjenes med egne redskaper. Disse og annet som er brukt til slike kunder må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks efter bruken.
17. Helserådet kan gjøre undtagelse fra forskriftene.
18. Et eksemplar av disse regler skal innrammes og oppslåes på et lett synlig sted i salongen.

Forskrifter for Trondheim for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat.

1. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet.

2. Rummene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse med rum til almindelig husbruk. De skal være lyse og rummelige og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, cementsten, glass eller et annet vanntett og rustfritt materiale som helserådet godkjenner. Disken må stå på ben, bare ha åpne rum, ingen skuffer. I rummet skal være en rummelig håndvask under spring og elektrisk varmtvannsbeholder samt kran til spyleslange.

3. Gulvet skal være utført av stålskuret cement, fliser eller annet jevngodt materiale. Det skal ha fall og avløp til

et med vannlås forsynt gulvsluk. Trevegger skal stå på en 29 mai. minst 10 cm høi murfot.

4. Alt avfall skal opsamles i lukkede beholdere av jern eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tettsluttende lokk og tømmes så ofte at det ikke oppstår stank; de skal rengjøres (renspyles) omhyggelig minst en gang daglig.

5. Salg av fersk fisk på torv, åpen gate eller i portrum er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

6. Rummene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.

8. I utsalgs-, tilberednings- eller opbevaringsrum må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.

9. All gammel fisk som ikke egner sig til menneskeføde skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

10. Helserådet kan påby, at der i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrum.

11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.

12. Lokalene skal renvaskes omhyggelig minst en gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen samt vekter og andre redskaper, skal rengjøres ordentlig hver dag snarest efter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feining er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, rengjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, cement, sten, glass eller annet rustfritt materiale, som helserådet godkjenner og være slik forarbeidet at de lett lar sig tømme og rengjøre.

All bruk av tobakk og spytning på gulvet er forbudt. I hvert rum skal være opslått plakater herom.

Der skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iaktta omhyggelig renslighet med sin

29 mai. person og sine klær. Opbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det oppbevares i et skap med dør.

13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, etter forgjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet.

14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

#### 29 mai. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av herrestyret for Stamnes herred i Nordland fylke i møte 3 februar 1936 om et tillegg angående utsalgssteder for fisk m. v. til de ved kongelig resolusjon av 11 januar 1924 for Sandnessjøen stadfestede almindelige helseforskrifter og om forandringer av § 60 — om barberstuer — i samme forskrifter.

De stadfestede vedtak er sålydende:

#### Forskrifter

*for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat.*

1. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet.

2. Rummene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse med rum til almindelig husbruk. De skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, cementsten, glass eller et annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rum, ingen skuffer. I rummet skal være innlagt vannspring og vask.

3. Gulvet skal være utført av stålskuret cement, fliser eller annet jevngodt materiale. Det skal ha fall og avløp til et med vannlås forsynt gulvsluk. Trevegger skal stå på en minst 10 cm høi murfot.

4. Alt avfall skal opsamles i lukkede beholdere av jern eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tetsluttende lokk og tømmes så ofte, at det ikke oppstår stank; de skal rengjøres (renspyles) omhyggelig minst én gang daglig.

5. Salg av fersk fisk på torv, åpen gate eller i portrum 29 mai. er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

6. Rummene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.

8. I utsalgs-, tilberednings- eller opbevaringsrum må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.

9. All gammel fisk som ikke egner sig til menneskeføde, skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

10. Helserådet kan påby, at der i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrum.

11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.

12. Lokalene skal renvaskes omhyggelig minst én gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen samt vekter og andre redskaper skal rengjøres ordentlig hver dag snarest etter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feining er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, rengjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, cement, sten, glass eller annet materiale, som helserådet godkjenner og være slik forarbeidet at de lett lar sig tømme og rengjøre.

All bruk av tobakk og spyting på gulvet er forbudt. I hvert rum skal være opslått plakat herom.

Der skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iaktta omhyggelig renslighet med sin person og sine klær. Opbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det ophenges i et skap med dør.

13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, efter forgjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet.

14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen

29 mai. i punkt 2 om vannspring og vask og bestemmelsen i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner det nødvendig.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 60 i helseforskriftene for Sandnessjøen skal herefter lyde således:

### Kap. VIII.

#### Barberstuer (herrefrisørsalonger) og damefrisørsalonger.

##### § 60.

1. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandring av bedrift som alt er i gang.

2. Ethvert lokale (rum) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha en gulvflate av minst 16 m<sup>2</sup>.

3. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rum må ikke opbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre renhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etterhvert. Så vel rene som skitne servietter, frottékluter, kapper og håndklær m. m. må opbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

4. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rum skal foretas minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller og lignende skal hver dag avtørres med en fuktig klut.

5. Lokalene må være godt ventilert, så der til stadighet er frisk luft i dem.

6. Betjeningen skal iakttas omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk som skal skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller bylder på hendene, må ikke beskjefliges i dame- eller herrefrisørsalong.

7. Ved barbering må der for hver kunde brukes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være renvasket og til stede i et tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottékluter og håndklær skal etter bruken vaskes og kokes og tørres godt på rent luftig sted.

8. Barbervannet må tappes eller heldes i barberskålen (koppen), som renses i kokende vann mellem hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer egen barberkost, kan sådan bare anvendes til opskumning av såpen, og innsåping må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal efter hver kunde grundig rengjøres i kokende vann.

9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensed bomull eller lignende som bare anvendes 1 gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare 1 gang. Pudder må opbevares i beholder med lokk.

10. Ved klipning må der mellem halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være ren og fri for hår.

11. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes omigjen.

12. Der skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får rene børster.

13. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepiner for permanentapparater kokes, flamberes eller rengjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør opbevares i høie glass fylt med lysoformopløsning.

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til læge eller betjenes med egne redskaper. Redskaper og annet som er brukt til slike kunder må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks efter bruken.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra forskriftene.

16. Plakat om disse forskrifter skal henges eller slås op på et iøynefallende sted i enhver dame- eller herrefrisørsalong. Plakaten bør innrammes under glass.

### Kongelig resolusjon.

29 mai.

I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av herredstyret for Sortland herred i Nordland fylke i møte 30 august 1935 om helseforskrifter for barberstuer (herrefrisørsalonger) og damefrisørsalonger, sålydende:

1. Før et lokale tas i bruk til herre- eller damefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om god-

29 mai. kjennelse må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandring av bedrift som allerede er i gang.

2. Ethvert lokale (rum) som tillates tatt i bruk til herre- eller damefrisørsalong bør ha en gulvflate av minst 16 m<sup>2</sup>. Dispensasjon herfra kan gis av helserådet.

3. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rum må ikke opbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften, eller som kan hindre renhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Så vel rene som skitne servietter, frottékluter, kapper, håndklær m. m. må opbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

4. Hovedrengjøring av salonger med tilstøtende rum skal foretas minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller o. s. v. skal hver dag avtørres med fuktig klut.

5. Lokalene skal være godt ventilert.

6. Betjeningen skal iakttas omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under behandlingen skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk som skal skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller bylder på hendene, må ikke beskjefliges i salongen.

7. Ved barberingen må der for hver kunde benyttes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være renvasket. Servietter, frottékluter og håndklær skal etter bruken vaskes og kokes og tørres godt på rent, luftig sted.

8. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer egen barberkost, kan sådan bare anvendes til opskumning av såpen, og innsåpning må i tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal etter hver kunde grundig rengjøres i kokende vann.

9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. I stedet for pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller lignende som bare anvendes en gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare en gang. Pudder må opbevares i beholder med lokk.

10. Ved klipning må der mellom halsen og kappen anvendes halsstrimmel av silkepapir eller vatt som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være ren og fri for hår.

11. Gas-strimler og pakninger far permanentkrøll må 29 mai. ikke brukes om igjen.

12. Der skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster så hver kunde får rene børster.

13. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og vikle-pinner for permanentapparater kokes, flamberes eller rengjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 2 à 300 gr. vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør opbevares i høie glass fylt med lysoformopløsning.

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til læge, eller betjenes med egne redskaper. Redskaper og annet som er brukt til slike kunder må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks efter bruken.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra forskriftene.

16. Plakat om disse forskrifter skal henges eller slås op på et ioinnefallende sted i enhver dame- eller herrefrisør-salong.

Plakaten innrammes under glass.

### **Kongelig resolusjon.**

29 mai.

1. I medhold av midlertidig lov nr. 16 av 6 juli 1933 om forbud mot innførsel og utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr, bestemmes at det inntil videre skal være forbudt å utføre fersk lange til Sverige, medmindre samtykke til utførselen foreligger fra fiskeridirektøren eller den direktøren bemyndiger til det.
2. Overtredelse av forbudet straffes med bøter.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

### **Kongelig resolusjon.**

29 mai.

I. Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 § 2 første ledd, og i henhold til Stortingets beslutning av 8 mai 1936 fastsettes endringer i det ved kongelige resolusjoner av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932 fastsatte regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Endringene gjøres gjeldende fra 1 juli 1936.

Efter de fastsatte endringer skal følgende paragrafer i regulativet lyde således:

29 mai.

§ 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

| Hest og<br>automobil | Motorsykel<br>med side-<br>vogn eller<br>slede | Andre skyss-<br>midler til<br>lands | Båt           | Motorbåt      |               |
|----------------------|------------------------------------------------|-------------------------------------|---------------|---------------|---------------|
|                      |                                                |                                     |               | mindre        | større        |
| øre<br>pr. km        | øre<br>pr. km                                  | øre<br>pr. km                       | øre<br>pr. km | øre<br>pr. km | øre<br>pr. km |
| 30                   | 25                                             | 20                                  | 50            | 35            | 60            |

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning og tog. Når det på reisen kan benyttes tur- og returbilletter, er det utlegget for disse som kan beregnes.

Godtgjørelsen kan ikke i noget tilfelle beregnes for høiere klasse enn den som er benyttet. Heller ikke kan godtgjørelsen beregnes efter taksten for jernbanens annen klasse, dersom annet skyssmiddel er brukt.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig, kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med luftfartøi beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute. Ingen er på grunn av nogen bestemmelse i dette regulativ pliktig til å benytte fly på sine tjenestereiser.

For reiser med ren beregnes godtgjørelsen med 40 øre pr. km med tillegg av 20 øre pr. km for fører (vappus) og 5 øre pr. km for hver lessren og vararen og med tillegg av 20 øre pr. km for hver fange i tilfelle av fangetransport.

§ 2. Egen automobil, motorsykel og motorbåt kan brukes på tjenestereiser bare når det departement som vedkommende tjenestemann sorterer under, har gitt sitt samtykke dertil.

I særegne tilfelle hvor reisesenes lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av større motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskin, vil vedkommende departe-

ment, såfremt den regulativmessige godtgjørelse ikke strekker 29 mai.  
til, kunne tilstå tjenestemenn med egen motorbåt (dampskib)  
en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

§ 3. For tjenstemenns reiser med eget *eller leiet* skyss-  
middel *innen tjenestedistriktet* kan vedkommende departe-  
ment, når det finnes å være i det offentliges interesse, fast-  
sette en gjennomsnittlig skyssgodtgjørelse lavere enn den  
regulativmessige, når reisene ellers må foregå dels med et  
billigere, dels med et dyrere skyssmiddel.

§ 5. Godtgjørelsen for leiet automobil, motorsykel og  
motorbåt gjelder for tjenestemann som ikke reiser sammen  
med noen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse.  
Strekker godtgjørelsen ikke til, refunderes de medgåtte ut-  
gifter. Regningen må da forsynes med attest fra vedkom-  
mende tjenestemann for at bruk av leiet automobil, respek-  
tive motorsykel eller motorbåt, har vært nødvendig, samt  
med erklæring om at det på samme automobil (motorsykel,  
motorbåt) ikke har reist noen annen som er berettiget til  
skyssgodtgjørelse.

*Varig ordning om bruk av leiet skyssmiddel mot godt-  
gjørelse høiere enn regulativets kan bare treffes efter sam-  
tykke på forhånd av vedkommende overordnede departement.*

§ 12. Den minste veilengde som nå reises når godtgjø-  
relse for skyss skal kunne fordres, er 3 km fra reisens ut-  
gangspunkt eller 6 km tilsammen frem og tilbake. Doms-  
menn i civile saker og skjønnsmenn får dog skyssgodtgjø-  
relse bare når rettsstedet er 10 km eller mere fra vedkom-  
mendes bosted.

Hvor en tjenestemann har sin bopel utenfor den by eller  
den kommune hvor han har sitt faste arbeidssted i stillings  
medfør (kontor, stasjon, arbeidsplass), vil ved reiser i stil-  
lings medfør det faste arbeidssted og ikke bopelen bli å regne  
for reisens utgangspunkt eller endepunkt. Undtagelser kan  
her gjøres av vedkommende departement hvor særlige hensyn  
mätte gi grunn til det.

Skyssen godtgjøres bare for den virkelige veilengde. *Ved  
beregning av godtgjørelse efter kilometertakst regnes deler  
av km på 1/2 km eller derover for hel km mens deler under  
1/2 km settes ut av betraktning.* For de strekninger hvor  
tjenestemannen har betalt for skyssen efter en større vei-  
lengde enn den virkelig reiste i henhold til regler som gjel-  
der for skyss fra offentlige skyssstasjoner, tilkommer det ham  
skyssgodtgjørelse efter denne forøkede veilengde.

§ 13. Tjenestemann som marsjerer med tropp — hvor-  
om nærmere regler gis av Kongen — eller som av en eller  
annen grunn har fri skyss *med et skyssmiddel der tilhører*

29 mai. eller disponeres av det offentlige (stat, fylke eller kommune), eller et selskap som har tilskudd av det offentlige, får ikke skyssgodtgjørelse, men får bare godtgjort efter regning medgåtte nødvendige utgifter til førsel av medbragt, fornøden bagasje.

Hvor det anses hensiktsmessig, kan det offentlige (stat, fylke eller kommune) stille til disposisjon skyssmidler som vedkommende tjenestemann er forpliktet til å bruke uten å kunne beregne skyssgodtgjørelse. Dette gjelder dog ikke tjenestemenn som efter vedkommende departements bestemmelse beregner sin skyssgodtgjørelse på tjenestereiser efter bestemmelsen i § 3 eller som har fått eller får vedkommende departements tillatelse til å bruke eget befordringsmiddel.

Skyssmiddel som stilles til disposisjon av fylke eller kommune, må godkjennes av vedkommende departement hvis tjenestemannen krever det.

§ 14. Den skyssgodtgjørelse som tilkommer nogen efter dette regulativ, skal beregnes efter den vei og den måte som reisen med minst utgift kan foregå på (skyss- og kostgodtgjørelsen sett under ett, jfr. § 21) — alt for så vidt det ikke på grunn av særegne omstendigheter har vært av vesentlig betydning for det offentlige å foreta reisen ad annen vei eller på annen måte. Dette må i så fall angis i regningen med angivelse av hvilke skyssmidler er brukt og eventuelt hjemmel for anvendelsen.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får de til 1ste klasse hørende tjenestemenn et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 5 og de til 2den klasse hørende kr. 3 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøies for begge klasser med kr. 1 for hver natt den reisende må opholde sig i kjøpstad, ladested eller på dampskib, på dampskib dog bare hvis opholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn.

Når kvarter anvises av det offentlige, faller nattillegget bort dersom det anviste kvarter tilfredsstiller rimelige krav og kvarteret stilles til gratis benyttelse for tjenestemannen. For benyttelse av offentlig kvarter som efter vedkommende departements skjønn ikke tilfredsstiller rimelige fordringer, fastsetter departementet en passende avgift, i hvilket tilfelle vanlig nattillegg kan beregnes.

Nattillegget faller bort for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib. Dersom imidlertid den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende

dag i by eller landdistrikt, kan han — når ovennevnte natt- 29 mai.  
tillegg ikke beregnes — foruten nevnte utlegg til soveplass  
om natten beregne et tillegg til kostgodtgjørelsen, svarende  
til nattilleggets størrelse, for omhandlede ophold i by eller  
landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellom kl. 23 og 7.

§ 20. Døgn efter dette regulativ regnes fra det klokke-  
slett reisen begynner. For reiser som varer mer enn et døgn,  
regnes overskytende del av et døgn på 6 timer eller derover  
for helt døgn.

For reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen  
kostgodtgjørelse, jfr. § 16. Undtatt herfra er dog de i fore-  
gående paragraf nevnte valgte medlemmer av fylkesting,  
fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkes-  
skolestyrer, når det gjelder forretningsdager, samt lagrette-  
menn og domsmenn som har forrettet i straffesaker.

Læger i praksis får kostgodtgjørelse for alle reiser som  
det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for.

§ 21. Kostgodtgjørelse kan alene beregnes for den tid  
som med nødvendighet medgår til reise til og fra forretnings-  
stedet ad korteste vei eller på billigste måte (*skyss- og kost-  
godtgjørelsen sett under ett, jfr. § 14*), overensstemmende  
med de for beregningen av skyssgodtgjørelse gjeldende regler,  
samt til forretningens utførelse.

### Kongelig resolusjon.

I. Vektporto for innenrikske pakker 29 mai.  
fastsettes fra den tid Poststyret bestemmer til:

| Vekt            | Takstgruppe                       |                                   |                                   |                                   |
|-----------------|-----------------------------------|-----------------------------------|-----------------------------------|-----------------------------------|
|                 | I                                 | II                                | III                               | IV                                |
|                 | Lengde +<br>omkrets<br>til 110 cm | Lengde +<br>omkrets<br>110—140 cm | Lengde +<br>omkrets<br>140—170 cm | Lengde +<br>omkrets<br>170—220 cm |
|                 | Øre                               | Øre                               | Øre                               | Øre                               |
| Til og med 1 kg | 60                                | 130                               | 240                               | 440                               |
| — » 3 »         | 100                               | 130                               | 240                               | 440                               |
| — » 5 »         | 150                               | 190                               | 240                               | 440                               |
| — » 10 »        | 300                               | 380                               | 450                               | 600                               |
| — » 15 »        | 500                               | 630                               | 750                               | 1 000                             |
| — » 20 »        | 750                               | 940                               | 1 130                             | 1 500                             |

II. De forskjellige spesialbestemmelser, f. eks. om hvilke  
takstgrupper særpakker og verdipakker skal henføres til, om

29 mai. dobbel porto for ilpakker og om særlig lav porto for medisinpakker og for pakker som inneholder ophøiet skrift for blinde eller papir til sådan skrift, blir uforandret.

29 mai. **Kongelig resolusjon.**

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til på sådanne nærmere betingelser som av dette måtte opstilles, å tillate innført tollfritt til bruk som kraftfor, kjøtt- og benkaker i fast eller opmalt form og andre fabrikata av tørret kjøtt og blod.